

Γερμανού, Έπιου. Κατάλ. Ἀπείρου

Ἰππερ. Χρον. 12 (1937), σ. 15.

Ἰγνάτιος

(Ναυπαύτου καὶ Ἄρλης) 18 αἰ.

ὑπὸ Γερμανῶν, ἐν δ' αὖτε, ἀντιφέρονται τὰ ἔξω

α Μαυαρίον ^{μητροπόλεως} ~~ἀποικίας~~ Ναυπαύτου καὶ Ἄρλης] μετακινέ-
τος λόγῳ προβασμοῦ ναυονικῶς εἰς τὸν ὄρθον τῷ ἀγνωτ. μ. Δέρ-
των, ἐξελήν (Μάρτ. 1794) ὁ ὁσιώτ. ἐν ἱερομον. κὺρ Ἰγνάτιος.

» Ἰγνατίον ... ἀπεκλαδέντος καὶ ἀπομαυρινθέντος τῷ ἐπαρ-
χίᾳ τούτου, ἐξελήν (Ἀπριλ. 1806) ὁ πανδοσιολ. Μ. Ἀρχιελάμ. τῷ
ἀγίᾳ τοῦ Χρ. Μεγ. Ευκλ. κὺρ Πορφύριος».